

РЕШЕНИЕ

№ 10518

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 24.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **12345** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 19-01-1105/20.12.23г на „Д-р Ваня Божинова-Амбулатория за индивидуална първична медицинска помощ“ ЕООД- С. с представляващ В.Б. и с проц.представител адв. С. против Заповед № РД-253С-536/24.11.23г на Управителя на НЗОК.

В жалбата се сочи, че Заповедта е неправилна и незаконосъобразна, като се моли за отмяната ѝ. Сочи се, че проверката е пълна, въпреки, че е по сигнал за конкретно нарушение/ нарушена е Инструкцията за извършване на проверки/, като се отнася за период отпреди повече от 1 година назад, а това е извън давностните срокове за налагане на санкция по НРД. Не е налице нарушение на посочените правни норми, като приложимият НРД 2023-2025 предвижда издаване на предписание, а не налагане на финансова неустойка. Не е взета предвид маловажността на допуснатия пропуск, като е преувеличено значението на една непопълнена графа в АЛ за извършения преглед на диспансеризираното лице/очният статус е проверен, но не е отразен в АЛ, което не се оспорва като факт/. ЗОЛ е служител на МВР и се наблюдава и в МВР-болница, освен при личния си лекар, при когото е диспансеризиран. Извършени са всички необходими изследвания на ЗОЛ. Неправилно е преценено от органа направеното възражение срещу Протокола от проверката, като органът неправилно приема и че липсва решение на Арбитражната комисия/всъщност решение е взето с 4 на 3 гласа/. В съд. заседание адв. С. поддържа жалбата и сочи, че очният статус на ЗОЛ

е условие за заемане на длъжността в МВР и в МВР-болница е следен и отразен, докато при личния лекар е следен, но не е отразен в АЛ.В писмени бележки се сочи, че е налице допуснат технически пропуск без умисъл, като за 24години работа с НЗОК това е първия пропуск на жалбоподателя, а всички останали диспансерни прегледи на лицето са с отразен очен статус/т.е. сега няма промяна в състоянието му/. Освен това като се налага финансова санкция и прегледът се отменя, което всъщност води до двойна финансова санкция за едно неволно нарушение.

Ответникът Управител на НЗОК се представлява от юрк.Т., който оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ, не претендира разноски. В писмени бележки се допълва, че лицето е санкционирано по НРД 2020-2022г/затова е наложена санкция, а не е издадено предписание/, а не по НРД 2023-2025г, на осн. §9 от ПЗР на НРД 2023-2025г/нарушение, извършено до 31.08.23г при действие на предходен инд.договор с НЗОК/. ЗОЛ е диспансеризиран с основна диагноза по МКБ Е03.8, като съгл. П.8а към НРД 2020-2022г за нея се изисква снет и описан и очен статус. В АЛ от 03.11.22г липсва описан очен статус, като е нарушен чл. 134 ал.1 от НРД 2020-2022г.Не е налице изтекла давност на нарушението, не е налице и взето решение на АК при 3 на 3 гласа от гласуването/Директорът на СЗОК не участва в нея изобщо и не дава четвърти глас/.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу инд.адм.акт по чл. на чл. 21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „Д-р Ваня Божинова-Амбулатория за индивидуална първична медицинска помощ“ ЕООД- С. има сключен с НЗОК Договор № 221345/18.10.23г – в сила от 01.09.23г и за срока на действие на НРД 2023-2025г, а преди него- Договор №221345/14.02.20г.

ЗОЛ Б. е с личен лекар д-р Б., като е диспансеризиран с основна диагноза по МКБ-Е03.8/други уточнени видове хипотиреоидизъм/. На 03.11.22г е бил на контролен преглед, за което е издаден АЛ № 22307С044384/03.11.22г. В него не е описан снет очен статус.

Със Заповед № РД-25-677/21.09.23г на Управителя на НЗОК/въръчена на 26.09.23г/, е наредено извършването в периода 25-29.09.23г на пълна планова проверка на „Д-р Ваня Божинова-Амбулатория за индивидуална първична медицинска помощ“ ЕООД- С. /на територията на СЗОК/, на осн. §9 от ПЗР на НРД 2023-2025г. вр. чл. 72 ал.2 от ЗЗО и чл.9 ал.1 от Инструкция № РД-16-46/03.07.23г.Предмет на проверката е спазването на Договор №221345/14.02.20г, сключен за времето на действие на НРД 2020-2022г.

За резултатите от проверката са съставени Протокол № РД-25-677-1/29.09.23г/въръчен на 02.10.23г/, видно от който е установено само 1 нарушение /процесното- по чл.134 ал.1 от НРД 2020-2022г вр. §9 от ПЗР на НРД2023-2025г/. Дадено е зад.предписание

да се спазва ЗЗО и НРД, като е отразено, че следва да се възстанови неоснователно получена сума за 1 бр. диспансерен преглед. Съставен е и Протокол № РД-25-677-2/29.09.23г/връчен на 02.10.23г/, видно от който следва на осн. чл. 76б ал.1 от ЗЗО да се възстановят 18лв за първичен диспансерен преглед.

„Д-р Ваня Божинова-Амбулатория за индивидуална първична медицинска помощ“ ЕООД- С. депозира Възражение на 05.10.23г- срещу двата Протокола.Сочи се, че е допуснат неволен технически пропуск, като не е отразен очен статус в АЛ.Моли се на осн. чл.76б от ЗЗО да не се налага санкция поради маловажност на случая.На 09.10.23г преписката е изпратена на Арбитражна комисия, която е разгледала случая по т.2 от Протокол № 37/17.10.23г/резултатът е изпратен на Управителя на НЗОК и на д-р Б. на 24.10.23г/. Видно от Протокола, АК е в състав от 6 члена/сред тях не е Директорът на СЗОК/, като 3ма са гласували, че Възражението е основателно, а трима, че Възражението е неоснователно.

Издадена е обж. Заповед № РД-25ЗС-536/24.11.23г на Управителя на НЗОК, с която на осн. чл. 413 и чл.432 ал.3 от НРД 2020-2022г вр. §9 от ПЗР на НРД 2023-2025г на „Д-р Ваня Божинова-Амбулатория за индивидуална първична медицинска помощ“ ЕООД- С. е наложена санкция-финансова неустойка в размер на 50лв, за нарушение по чл.134 ал.1 от НРД 2020-2022г и П.8а към него и чл.55 ал.2 т.2 и т.3 от ЗЗО.Отвeтникът е приел, че АК не е взела решение/поради равен брой гласове, съгл. чл. 473 ал.3 от НРД 2023-2025г/.

Заповедта е връчена на 05.12.23г, жалбата до Съда е от 20.12.23г.

Няма данни за издаване на Писмена покана за възстановяване на неоснователно платена сума в размер на 18лв, съгл. Протокол № РД-25-677-2/29.09.23г.

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му по закон.

Заповедта е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания.

Заповедта е издадена при липсата на допуснати съществени проц.нарушения, такива не се и твърдят от жалбоподателя. Налице е Заповед за възлагане на пълна планова проверка, като няма данни проверката да е инициирана по сигнал/жалба. Направена е проверка на място, съставен е КП от компетентни дл.лица, КП е връчен, в срок е постъпило Възражение, надлежно разгледано от назначената Арбитражна комисия. Няма неустановени факти и обстоятелства, спазени са чл.26,34-36 от АПК, не е нарушено правото на защита на лицето.

В жалбата се твърди само мат.незаконосъобразност на обж. Заповед, като Съдът намира Заповедта за мат.законосъобразна и съответна на целта на закона по следните съображения:

Проверката е възложена на 21.09.23г и е извършена в периода 25-29.09.23г, като е

пълна и планова -по чл.72 ал.2 от ЗЗО вр. чл. 9 ал.1 от Инструкцията/няма данни да е по сигнал или жалба-по чл.72 ал.6 от ЗЗО/. Предметът ѝ е спазването на предходен Договор №221345/14.02.20г, сключен за времето на действие на НРД 2020-2022г. От 01.09.23г действа новия Договор/за времето на действие на новия НРД 2023-2025г/, но той е сключен на 18.10.23г, т.е. след възлагането и след самата проверка/като има придадено обратно действие от 01.09.23г/. Самият НРД 2023-2025г е обнародван в ДВ бр.77/08.09.23г, т.е. преди възлагането и преди извършването на проверката, като има действие от 01.09.23г.

Съгл. § 9 от НРД 2023-2025г- „ В случаите на констатирани нарушения, извършени до 31 август 2023 г. през периода на действие на предходния индивидуален договор с изпълнител на медицинска помощ, се прилагат глобите и санкциите, предвидени за съответното нарушение в ЗЗО и НРД за медицинските дейности за 2020 – 2022 г., като се спазва процедурата за осъществяване на контрол по ЗЗО и този НРД“. В случая проверката констатира извършено нарушение на 03.11.22г/когато е съставен АЛ/, т.е. преди 31.08.23г, извършено е по време на действие на предходния Договор от 2020г /действал до 31.08.23г/, като следва да се наложат санкциите по НРД 2020-2022г, а проверката следва да се проведе по реда на ЗЗО и НРД 2023-2025г.

Наказаното лице не оспорва факта на нарушението- в АЛ от 03.11.22г за първичен контролен преглед на диспансеризираното ЗОЛ липсва отразяване на смет очен статус. По НРД 2020-2022г, чл.134 ал.1 и ал.2 гласят, че : „ /1/Общопрактикуващият лекар от лечебно заведение – изпълнител на ПИМП, провежда диспансеризация на ЗОЛ съгласно Наредба № 9 от 2019 г. и Наредба № 8 от 2016 г. за заболяванията, подлежащи на диспансеризация от ОПЛ по приложение № 8а "Пакет дейности и изследвания на ЗОЛ по МКБ, диспансеризирани от ОПЛ"./2/ Общопрактикуващият лекар провежда диспансеризация на регистрираните при него ЗОЛ при спазване на реда по чл. 4, ал. 1 – 5 на Наредба № 8 от 2016 г. Едно ЗОЛ не може да бъде диспансеризирано за едно и също заболяване в повече от едно лечебно заведение и/или от повече от един лекар за един и същ период от време“. Не е спорно, че д-р Б. е ОПЛ, като е личен лекар на конкретното ЗОЛ, което е диспансеризирано само при нея за заболяването по МКБ- E03.8. Съгл. П..8а към НРД 2020-2022г, за заболяване E03.8 задължителна медицинска дейност при диспансеризиране/каквото е налице/, е снемане на очен статус/а такъв безспорно не е отразен като смет в АЛ./Налице е нарушение на П..8а към НРД 2020-2022г/с описани зад.мед.дейности/, вр. чл. 134 ал.1 от НРД 2020-2022г.

Съгл. чл. 432 ал.3 от НРД 2020-2023г, респ. чл. 473 ал.3 от НРД 2023-2025г - „В случай че арбитражната комисия не се произнесе с решение в срока по чл. 75, ал. 7 от ЗЗО или е налице равен брой гласове, поради което не е налице прието решение, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, издава мотивирана заповед, с която може да наложи санкциите“. При гласуването на АК гласовете са равни, като директно цитираната норма сочи, че в такъв случай не е налице прието решение/това не е въпрос на интерпретация от органа или от Съда, нормата сочи, че не е налице прието решение на АК/. В този случай ответникът разполага с оперативна самостоятелност- да наложи или да не наложи предвидената санкция за установеното нарушение.

Ответникът е решил да наложи наказание, при спазване изискванията на чл.413 вр. чл.412 ал.1 от НРД 2020-2022г.Възможните санкции по НРД 2020-2022г са финансова неустойка или прекратяване на договора, като ответникът, е наложил по-леката

санкция/финансова неустойка/- задължителна в този случай съгл. чл.414. Размерът ѝ също е предвиден в чл. 414 от НРД 2020-2022г/за нарушения на чл.55 ал.2 т.2 от ЗЗО/- 50лв е мин.размер. Аналогични са текстовете и на чл. 453 ал.1 и чл.454 от НРД 2023-2025г.

Следователно, за нарушение по НРД 2020-2022г, е наложено наказание по НРД 2020-2022г/в мин.размер, в кръга на оперативната самостоятелност на ответника-дали да наложи изобщо санкция при липса на решение на АК/, при спазване на процедурата по ЗЗО и НРД 2023-2025г. Не е налице двойна санкция/както твърди жалбоподателя/, доколкото ако е издадена Писмена покана за възстановяване на 18лв/недължимо платени от НЗОК на ОПЛ за първичен диспансерен преглед/, то това не представлява санкция.Санкция по см. на закона е единствено оспорената финансова неустойка за 50лв. Това, че конкретното ЗОЛ подлежи на прегледи в МВР-болница, не отменя по никой начин задълженията на ОПЛ, при когото единствено е диспансеризирано ЗОЛ.При всеки диспансерен преглед следва да се извършат зад.мед.дейности по П.8а, като аргументът на жалбоподателя, че при предходните прегледи очен статус е бил снет и на 03.11.22г няма промяна/щом не е снет/, е несъстоятелен. Няма изтекла 1-годишна давност от датата на нарушението, на каквато се позовава наказаното лице.Няма и маловажност на нарушението, доколкото процедурата не е по ЗАНН, а по НРД 2023-2025г и ЗЗО. Нито един от двата НРД не предвижда форма на вина- пряк умисъл/за да е съставомерно нарушението/, така че доводите за липса на такъв са неотнормирани/нарушението се счита за извършено и при липса на субективна страна/.

Всички доводи на жалбоподателя са несъстоятелни, като Заповедта е правилна и законосъобразна, а санкцията е наложена в предвидения вид и в минималния възможен размер/предвид липсата на предходни нарушения, съгл. чл. 413 от НРД 2020-2022г/.

Поради което и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ 19-01-1105/20.12.23г на „Д-р Ваня Божинова-Амбулатория за индивидуална първична медицинска помощ“ ЕООД- С. с представляващ В.Б. и с проц.представител адв. С. против Заповед № РД-253С-536/24.11.23г на Управителя на НЗОК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия:

